

การปรับตัวภายใต้สถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ของนักศึกษาปริญญาโท

ADAPTATION UNDER THE CORONAVIRUS DISEASE 2019 EPIDEMIC SITUATION OF MASTER'S STUDENTS

เมริน พูลลาภ^{1*} และ เฉลิมพร เย็นเยือก²

MERIN POONLAP^{1*} and CHALERMPORN YENYUAK²

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการปรับตัวในภาวะวิกฤติของนักศึกษาปริญญาโท กรณี สถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 (Covid-19) การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจโดยมีแบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างของประชากร กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาปริญญาโทของมหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 168 คน โดยผู้วิจัยได้ใช้ค่าสถิติเชิงอ้างอิงมาวิเคราะห์ข้อมูลเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ดังนี้ การวิเคราะห์ Independent – Sample t – test การวิเคราะห์ F – test การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว One Way ANOVA และการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression)

ผลจากการศึกษาพบว่า นักศึกษาปริญญาโทมีระดับความคิดเห็น ระดับการรับรู้ และระดับการปรับตัวในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลจากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์ในด้านเพศ ($F = 3.438$) อายุ ($F = 2.092$) สถานภาพ ($F = 0.932$) อาชีพ ($F = 0.807$) หลักสูตรสาขา ($F = 2.524$) และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ($F = 1.779$) ที่แตกต่างกันมีผลต่อการปรับตัวในภาวะวิกฤติของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต กรณี สถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และในด้านการความคิดเห็น ($r = 0.320$) และด้านการรับรู้ ($r = 0.855$) มีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการปรับตัวในภาวะวิกฤติของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต กรณี สถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 มีความสัมพันธ์เชิงบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : การปรับตัว ; ภาวะวิกฤติ ; การรับรู้ ; โรคระบาดโควิด19

¹ นักศึกษาปริญญาโท คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต, Master Student, Faculty of Business Administration, Rangsit University.

² อาจารย์ที่ปรึกษา คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรังสิต, Advisor, Faculty of Business Administration, Rangsit University.

* Corresponding Author, Email: merin.poonlap@gmail.com

ABSTRACT

This research aims to study the Adaptation of master's students during the COVID-19 crisis. This research was survey research using questionnaires as a tool to collect data from a sample of the population. The sample is 168 master's students. The researchers used inferential statistics to analyze as follows: Independent – Sample t-test analysis, F–test analysis, One Way ANOVA analysis, and Multiple Regression.

The results of the study showed that the master's students of Rangsit University had opinion levels, perception levels, and adaptation levels overall at a high level. The results of the hypothesis testing showed that different demographic factors in terms of gender ($F = 3.438$), age ($F = 2.092$), status ($F = 0.932$), occupation ($F = 0.807$), course ($F = 2.524$), and average monthly income ($F = 1.779$) had different effects on the adaptation of master's students at Rangsit university during the COVID-19 crisis $p\text{-value} < 0.05$. Terms of opinions ($r = 0.320$) and perceptions ($r = 0.855$) had a positive correlation with the efficiency of adaptation of master's students at Rangsit University during the COVID-19 crisis $p\text{-value} < .05$.

Keywords: Adaptation ; Crisis ; Perception ; COVID-19

บทนำ

ไวรัสโคโรนาเป็นไวรัสที่เป็นสาเหตุของโรคทั้งในสัตว์และคน ส่วนในคนนั้นไวรัสโคโรนาหลายสายพันธุ์ทำให้เกิดโรคที่เกี่ยวข้องกับระบบทางเดินหายใจตั้งแต่โรคหวัดธรรมดาไปจนถึงโรคที่มีอาการรุนแรง (องค์การอนามัยโลก, 2563) หรือที่คนไทยรู้จักเกี่ยวกับไวรัสตระกูลนี้จากโรคระบบทางเดินหายใจเฉียบพลันร้ายแรง หรือ โรคซาร์ส (Severe Acute Respiratory Syndrome - SARS) มาบ้างแล้ว ซึ่งก็มีสาเหตุมาจากเชื้อไวรัสโคโรนาเช่นเดียวกัน โดยพบการระบาดครั้งแรกปลายปี 2002 เริ่มจากพื้นที่มณฑลกว่างตง ประเทศจีน ก่อนที่จะแพร่กระจายไปในหลายประเทศ จนมีผู้ติดเชื้อกว่า 8,000 คน และคร่าชีวิตผู้คนไปเกือบ 800 คนทั่วโลก ซึ่งก่อนหน้านี้ก็ได้ค้นพบไวรัสโคโรนามาแล้ว 6 สายพันธุ์ที่เคยเกิดการระบาดในมนุษย์ และสำหรับไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ที่กำลังระบาดอยู่ในปัจจุบันนี้เป็นสายพันธุ์ที่ 7 โดยองค์การอนามัยโลกได้ประกาศชื่อที่เป็นทางการสำหรับใช้เรียกโรคทางเดินหายใจที่เกิดจากไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่นี้ว่า "โควิด-ไนน์ทีน" (Covid-19) (สำนักงานข่าวบีบีซีไทย, 2563)

ซึ่งอาการโดยทั่วไปของโรคโควิด-ไนน์ทีน (Covid-19) ที่พบมากที่สุดก็คือ ไข้ ไอ และอ่อนเพลีย อาการที่พบน้อยกว่าแต่อาจมีผลต่อผู้ป่วยบางรายก็คืออาการปวดเมื่อย คัดจมูก น้ำมูก

ไหล เจ็บคอ ท้องเสีย ลิ้นไม่รับรส จมูกไม่ได้กลิ่น หรือผื่นตามผิวหนัง หรือสีผิวเปลี่ยนตามนิ้วมือ นิ้วเท้า อาการเหล่านี้มักจะไม่น่ารุนแรงนักและค่อยๆเริ่มทีละน้อย บางรายติดเชื้อแต่มีอาการไม่รุนแรง แต่สำหรับผู้สูงอายุและผู้ที่มีโรคประจำตัวเช่น ความดันโลหิตสูง เบาหวาน หรือมีโรคเรื้อรังมีแนวโน้มที่จะมีอาการป่วยรุนแรงกว่า (องค์การอนามัยโลก, 2563) ซึ่งโรคระบาดนี้สามารถแพร่จากคนสู่คนผ่านทางละอองน้ำมูก น้ำลาย จากจาม หรือปากได้ เราสามารถป้องกันตัวเองจากไวรัสที่ติดต่อทางระบบทางเดินหายใจทุกชนิดได้ด้วยการล้างมือ เลี่ยงการเข้าใกล้คนที่ไอหรือจาม และพยายามอย่าสัมผัสใบหน้า ดวงตา จมูก และปาก เพราะฉะนั้นจึงจำเป็นอย่างมากที่เราจะรักษาเว้นระยะห่างจากผู้อื่นอย่างน้อย 1 เมตร พร้อมกับใส่หน้ากากอนามัยเมื่อต้องออกเดินทางไปข้างนอกเพื่อหลีกเลี่ยงการสัมผัสกับสารคัดหลั่งต่าง ๆ จากบุคคลและอากาศ และหากผู้ป่วยมีการติดเชื้อควรต้องมีการกักตัว เพื่อแยกตัวเองจากบุคคลอื่น ซึ่งการแยกตัวเป็นสิ่งสำคัญที่ผู้ป่วยและผู้ติดเชื้อทุกคนควรทำเพื่อหลีกเลี่ยงการแพร่เชื้อให้กับบุคคลอื่นรวมถึงสมาชิกในครอบครัว โดยเฉพาะเด็กและผู้สูงอายุ ตั้งแต่มีการระบาดของโรคโควิด-19 หรือที่เราเรียกในชื่อใหม่ว่า โควิด 19 ได้พบว่ามีความจำเป็นที่สถานศึกษาปิดการเรียนการสอนในสถานที่ที่ศึกษา ซึ่งผลกระทบนั้นเป็นไปอย่างต่อเนื่องในทุกมิติ และได้ปรับรูปแบบการเรียนการสอนเป็นรูปแบบใหม่

หรือก็คือปรับเปลี่ยนเป็นการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ เพื่อไม่ให้เกิดการหยุดการเรียนการสอนและให้มีการเรียนการสอนเป็นไปอย่างต่อเนื่องไม่ขาดตอน เพราะหากหยุดการเรียนการสอนอาจจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพการเรียนของนักเรียนหรือนิสิตนักศึกษาได้ (UNESCO, 2020)

ตามทฤษฎีของ (Rogers, 1967) เกี่ยวกับการปรับตัวได้กล่าวว่า ผู้ที่สามารถที่จะปรับตัวได้ คือผู้จะต้องเข้าใจลึกซึ้งยอมรับผู้อื่น และเป็นตัวของตัวเอง ซึ่งจะเข้าใจและรับรู้เรื่องราวประสบการณ์ต่าง ๆ ตามความเป็นจริง สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี ส่วนผู้ที่ปรับตัวไม่ได้จะมีความรู้สึกขัดแย้งกับสภาพแวดล้อมที่ได้พบเจอใหม่ ๆ และประสบพบเจอกับปัญหาต่าง ๆ ดังนั้น ผู้ที่จะสามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมนั้น ๆ ได้ดี ยิ่งมากเท่าไรก็จะยิ่งดีต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกายของบุคคลนั้น ๆ มากขึ้นเท่านั้น ดังนั้นการปรับตัวเข้าสู่ยุคดิจิทัลภายหลังจากโควิด 19 นั้น จึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก ณ เวลานี้ รัฐบาลแห่งประเทศไทยได้กำหนดและแนะแนวทางให้สถานศึกษาต่าง ๆ ทำการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์แทนรูปแบบการเข้าเรียนในสถานที่จัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียน มีคุณภาพและมีความสามารถตามที่หลักสูตรต่าง ๆ นั้นได้กำหนดไว้ โดยให้แบ่งเป็นการเรียนผ่านช่องทางออนไลน์ส่วนหนึ่ง และการเรียนตามสถานที่ต่าง ๆ อีกส่วนหนึ่งเพื่อลดโอกาสที่จะติดเชื้อโควิด 19 เป็นไปตามมาตรการเว้นระยะห่างทางสังคม (คณะกรรมการการศึกษา วุฒิสภา, 2563)

ดังนั้นในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาโทที่มีการปรับตัวภายใต้สถานการณ์ข้างต้นให้สามารถเรียนรู้และควบคู่ไปกับการใช้ชีวิตได้อย่างปลอดภัยและทางด้านสุขภาพ ทำให้ต้องมีการปรับตัว อาทิ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมชีวิตประจำวัน รวมถึงการดำรงชีวิตในสภาพแวดล้อมที่ไม่สามารถรู้ได้ว่า มีความปลอดภัยจากเชื้อไวรัสสมากน้อยเพียงใด จึงสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการปรับตัวของนักศึกษาในภาวะวิกฤติกรณีสถานการณ์โรคระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 (Covid-19) โดยใช้แนวคิดเกี่ยวกับการปรับตัวของ วัลย์รัตน์ คุณาพันธ์ (2561) และแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการภาวะวิกฤติของ Slaikeu (1990)

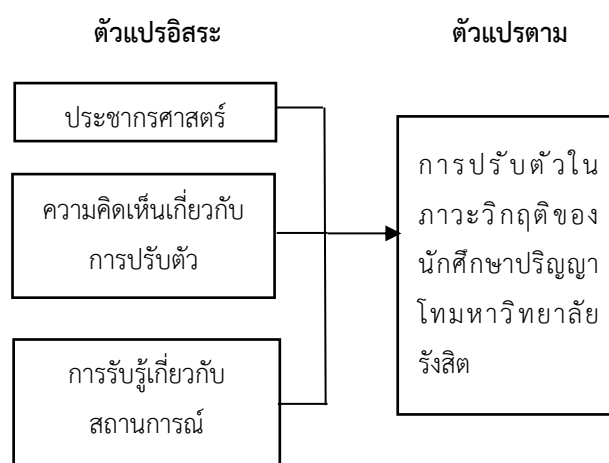
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการปรับตัวในภาวะวิกฤติของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต กรณี สถานการณ์โรคระบาด

โควิด-19 (Covid-19) ผลการศึกษาครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหาร มหาวิทยาลัยและหน่วยงานที่เพื่อเป็นแนวทางในการช่วยเหลือการปรับตัวของนิสิตได้ตรงกับสภาพปัญหาต่อไป

กรอบแนวคิดของการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการศึกษาการปรับตัวในภาวะวิกฤติของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต กรณี สถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 (Covid-19) โดยกำหนดใช้แนวคิดเกี่ยวกับการรับรู้ของ นิตพงศ์ มานะพงศ์ (2559) แนวคิดเกี่ยวกับการปรับตัวของ วัลย์รัตน์ คุณาพันธ์ (2561) และแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการภาวะวิกฤติของ Slaikeu (1990)



ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

สมมติฐานงานวิจัย

1. ปัจจัยด้านประชากรศาสตร์ อาทิ เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ หลักสูตรสาขา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกัน มีผลต่อการปรับตัวในภาวะวิกฤติของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิตกับสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ที่แตกต่างกัน
2. ปัจจัยด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 (Covid-19) ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการปรับตัวในภาวะวิกฤติของนักศึกษา ปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิตที่แตกต่างกัน
3. ปัจจัยด้านการรับรู้เกี่ยวกับสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 (Covid-19) ที่แตกต่างกัน มีผลต่อการปรับตัว

ในภาวะวิกฤติของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิตที่แตกต่างกัน

วิธีดำเนินงานวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาปริญญาโท คณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยรังสิต รวมจำนวนประชากรทั้งหมดจำนวน 288 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาปริญญาโท ในกลุ่มคณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยรังสิต และเนื่องจากการวิจัยในครั้งนี้ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน ผู้วิจัยจึงคำนวณตัวอย่างโดยใช้สูตร Taro Yamane (Taro Yamane, 1973)

$$n = "N" / ("1+N" \left[\frac{e}{1} \right]^2)$$

โดยที่ N = จำนวนประชากรทั้งหมด

n = ขนาดจำนวนของกลุ่มตัวอย่าง

e = ค่าความคลาดเคลื่อน 0.05

แทนค่าในสูตร

$$n = "288" / ("1+288" \left[\frac{(0.05)}{1} \right]^2)$$

$$n = 168 \text{ คน}$$

และทำการแจกแบบสอบถามกับนักศึกษาปริญญาโทในกลุ่มคณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยรังสิตด้วยตัวเองจนครบตามกำหนด 168 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบสอบถาม (Questionnaire) เกี่ยวกับการปรับตัวในภาวะวิกฤติของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต กรณี สถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 (Covid-19) มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ 0.755 แบ่งออกเป็น 4 ตอนดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต คือเพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ

หลักสูตรสาขา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list)

ส่วนที่ 2 ข้อมูลด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับตัวในภาวะวิกฤติของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 10 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา 5 ระดับ

ส่วนที่ 3 ข้อมูลด้านการรับรู้เกี่ยวกับการสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 5 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา 5 ระดับ

ส่วนที่ 4 ข้อมูลด้านการปรับตัวในภาวะวิกฤติผ่านการเรียนรู้ของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต จำนวน 5 ข้อ ลักษณะของแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) โดยมีเกณฑ์ในการพิจารณา 5 ระดับ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาปริญญาโท ในกลุ่มคณะวิชามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยรังสิตจำนวน 168 ตัวอย่าง โดยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจนครบตามจำนวนที่ผู้วิจัยกำหนด จากนั้นจึงได้ทำการตรวจสอบความถูกต้อง ความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับแล้วจึงนำไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และประมวลผลข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ใช้ค่าความถี่ และค่าร้อยละ เพื่อวิเคราะห์ตัวแปรทางด้านประชากรศาสตร์

2. ใช้ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการปรับตัวในภาวะวิกฤติของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต

3. ใช้การวิเคราะห์ Independent – Sample t – test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง 2 ตัวแปร ที่เป็นอิสระต่อกัน คือ เพศ

4. ใช้การวิเคราะห์ F – test เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่จำแนกออกตามตัวแปรในด้านอายุ สถานภาพ อาชีพ หลักสูตรสาขา และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

5. การวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียว One Way ANOVA เพื่อทดสอบความเท่ากันของค่าเฉลี่ยแต่ละคู่โดยใช้ LSD ในการจำแนกของข้อมูล

6. ใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณ (Multiple Regression) เพื่อทดสอบสมมติฐานของงานวิจัย เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปรในปัจจุบันต่าง ๆ ที่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวในภาวะวิกฤตโรคระบาดโควิด-19 (Covid-19)

สรุปผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกันโรค โควิด-19

ตารางที่ 1 แสดงการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับข้อมูลทางด้านความคิดเห็นกับการปรับตัวในภาวะวิกฤติของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต

ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อ มาตรการป้องกันโรคโควิด-19	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ท่านให้ความร่วมมือในการสวม หน้ากากตลอดเวลาที่ออกนอกบ้าน	4.59	0.641	มากที่สุด
2. ท่านตรวจวัดอุณหภูมิร่างกายทุกครั้ง ที่เข้าสู่สถานที่ต่างๆ	4.26	0.774	มากที่สุด
3. ท่านมั่นใจในมาตรการป้องกัน สถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ของสถานที่ต่างๆได้อย่างเต็มที่	4.10	1.013	มาก
4. ท่านเว้นระยะห่างระหว่างบุคคลที่ ท่านติดต่อด้วยเสมอ	4.11	0.916	มาก
5. ท่านแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับ สถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 อยู่ เสมอเพื่อเตรียมรับมือได้อย่างถูกต้อง	4.14	1.005	มาก
6. ท่านมั่นใจต่อการจัดการความ ปลอดภัยจากจากสถานการณ์โรค ระบาดโควิด-19 ของมหาวิทยาลัย	4.36	0.791	มากที่สุด
รวม	4.26	0.86	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามมีระดับข้อมูล ทางด้านความคิดเห็นในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.26, S.D. = 0.86) โดยพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีระดับความคิดเห็น ในเรื่องการให้ความร่วมมือในการสวมหน้ากากตลอดเวลาที่ออก นอกบ้านมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.59, S.D. = 0.641) รองลงมา ความ

มั่นใจต่อการจัดการความปลอดภัยจากสถานการณ์โรคระบาด โควิด-19 ของมหาวิทยาลัย โดยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.36, S.D. = 0.791) และน้อยที่สุด ความมั่นใจในมาตรการ ปกป้องสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ของสถานที่ต่างๆได้ อย่างเต็มที่ โดยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.10, S.D. = 1.013)

2. การรับรู้เกี่ยวกับสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต

ตารางที่ 2 แสดงการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านการรับรู้เกี่ยวกับสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ของ นักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต

การรับรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับการ ป้องกันโรคระบาดโควิด-19	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. มีความร้ายแรงถึงชีวิตหากติดเชื้อ และยังสามารถแพร่เชื้อไปยังบุคคล อื่นที่ใกล้ชิดได้	4.33	0.838	มากที่สุด
2. หากอยู่ใกล้กันเกินควรจะทำให้ติด โรคได้ง่าย	4.23	0.819	มากที่สุด
3. หากไม่ล้างมือด้วยสบู่หรือเจลแอลกอฮอล์บ่อยๆหากไปสัมผัสพื้นผิว ต่างๆก็จะทำให้ติดเชื้อได้ง่าย	4.26	0.797	มากที่สุด
4. หากใช้สิ่งของร่วมกันกับผู้อื่นจะมี โอกาสในการติดเชื้อโรคได้ง่ายมาก ยิ่งขึ้น	4.14	0.895	มาก
5. หากอยู่ใกล้ชิดกับบุคคลที่มีอาการ ไอหรือจามควรหลีกเลี่ยงและออกห่าง	4.33	0.886	มากที่สุด
รวม	4.26	0.721	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า การรับรู้เกี่ยวกับสถานการณ์โรค ระบาดโควิด-19 ในส่วนการรับรู้ของนักศึกษาเกี่ยวกับการ ป้องกันโรคระบาดโควิด-19 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.26, S.D. = 0.721) โดยหากพิจารณาเป็นรายด้าน จะ พบว่า การรับรู้ต่อมีความร้ายแรงถึงชีวิตหากติดเชื้อ และยังสามารถแพร่เชื้อไปยังบุคคลอื่นที่ใกล้ชิดได้มากที่สุด โดยอยู่ใน ระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.33, S.D. = 0.838) และ หากอยู่ใกล้ชิด กับบุคคลที่มีอาการไอหรือจามควรหลีกเลี่ยงและออกห่าง โดยอยู่ใน ระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.33, S.D. = 0.886) รองลงมาหากไม่ ล้างมือด้วยสบู่หรือเจลแอลกอฮอล์บ่อยๆหากไปสัมผัสพื้นผิวต่างๆ ก็จะทำให้ติดเชื้อได้ง่าย โดยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.26 ,

S.D. = 0.797) และน้อยที่สุด หากใช้สิ่งของร่วมกันกับผู้อื่นจะมีโอกาสในการติดเชื้อโรคได้ง่ายมากยิ่งขึ้น โดยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.14 , S.D. = 0.895)

2.1 การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ของสถานศึกษา

ตารางที่ 3 แสดงการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการรับรู้เกี่ยวกับสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต

การรับรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ของสถานศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
6. สถาบันมีระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพกับการเรียนแบบออนไลน์	4.06	1.048	มาก
7. หลักสูตรมีการเตรียมความพร้อมให้กับอาจารย์และนักศึกษาในการเรียนการสอนแบบออนไลน์	4.09	1.071	มาก
8. อาจารย์ผู้สอนมีความสามารถในการใช้ระบบออนไลน์เพื่อจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.11	1.080	มาก
9. นักศึกษามีความพร้อมในการเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์	3.95	1.126	มาก
10. การเรียนและประเมินผลผ่านระบบออนไลน์ทำได้ไม่แพ้การเรียนในชั้นเรียน	3.98	1.191	มาก
รวม	4.04	1.103	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า การรับรู้เกี่ยวกับสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ในส่วนของการรับรู้เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนในสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ของสถานศึกษาในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ =4.04, S.D. = 1.103) โดยหากพิจารณาเป็นรายด้าน จะพบว่า การรับรู้ต่ออาจารย์ผู้สอนมีความสามารถในการใช้ระบบออนไลน์เพื่อจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.11, S.D. = 1.080) รองลงมา หลักสูตรมีการเตรียมความพร้อมให้กับอาจารย์และนักศึกษาในการเรียนการสอนแบบออนไลน์ โดยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.09, S.D. = 1.071) และน้อยที่สุด นักศึกษามีความพร้อมในการเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์ โดยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.95, S.D. = 1.126)

3. การปรับตัวในภาวะวิกฤติของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต

ตารางที่ 4 แสดงการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้านการปรับตัวในภาวะวิกฤติของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต

การปรับตัวของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกันโรคโควิด-19	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ท่านตระหนักถึงความปลอดภัยจากโรคระบาดโควิด-19 ทุกครั้งที่ต้องร่วมทำกิจกรรมใดก็ตามกับบุคคลอื่น	4.33	0.778	มากที่สุด
2. หากท่านมีความจำเป็นต้องเข้าไปในพื้นที่เสี่ยงท่านจะเตรียมรับมือป้องกันอย่างเต็มรูปแบบ	4.23	0.698	มากที่สุด
3. ท่านมีความพร้อมเสมอหากเกิดการระบาดอีกครั้งในพื้นที่ของท่าน	4.29	0.743	มากที่สุด
4. ท่านปฏิบัติตามมาตรการป้องกันการติดเชื้ออย่างเคร่งครัด เช่น สวมหน้ากากอนามัย ล้างมือ เว้นระยะห่าง จนไม่รู้สึกว่าป็นภาระต่อการเรียน	4.30	0.764	มากที่สุด
5. ท่านสามารถให้คำแนะนำกับผู้อื่นในการป้องกันโรคระบาดได้อย่างเหมาะสม	4.18	0.850	มาก
รวม	4.27	0.766	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า การปรับตัวในภาวะวิกฤติผ่านการรับรู้ในส่วนของการปรับตัวของนักศึกษาต่อมาตรการป้องกันโรคโควิด-19 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ =4.27, S.D. = 0.766) โดยหากพิจารณาเป็นรายข้อ จะพบว่า การปรับตัวต่อท่านตระหนักถึงความปลอดภัยจากโรคระบาดโควิด-19 ทุกครั้งที่ต้องร่วมทำกิจกรรมใดก็ตามกับบุคคลอื่น โดยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.33, S.D. = 0.778) รองลงมาท่านปฏิบัติตามมาตรการป้องกันการติดเชื้ออย่างเคร่งครัด เช่น สวมหน้ากากอนามัย ล้างมือ เว้นระยะห่าง จนไม่รู้สึกว่าป็นภาระต่อการเรียน โดยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.30, S.D. = 0.764) และที่น้อยที่สุด ท่านสามารถให้คำแนะนำกับผู้อื่นในการป้องกันโรคระบาดได้อย่างเหมาะสมโดยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.18, S.D. = 0.850)

3.1 การปรับตัวต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาในภาวะวิกฤติ

ตารางที่ 5 แสดงการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ด้านการปรับตัวในภาวะวิกฤติของนักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรังสิต

การปรับตัวต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาในภาวะวิกฤติ	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
6.ท่านเรียนรู้การใช้ระบบเทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับอาจารย์ผู้สอน	4.04	1.134	มาก
7.ท่านมีการเตรียมความพร้อมในด้านอุปกรณ์ที่ช่วยสนับสนุนการศึกษาผ่านระบบเทคโนโลยีต่างๆ	4.13	1.120	มาก
8.ท่านแสวงหาข้อมูล วิธีการ หรือแนวทางที่ช่วยสนับสนุนส่งเสริมให้ท่านเรียนผ่านระบบออนไลน์ได้อย่างต่อเนื่อง	4.00	1.132	มาก
9.ถึงแม้หลักสูตรไม่ได้จัดการเรียนการสอนในห้อง ท่านก็สามารถสร้างความสัมพันธ์กับเพื่อนๆและอาจารย์ผู้สอนได้อย่างดีเยี่ยม	4.02	1.181	มาก
10.ท่านสามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับระบบการเรียนรู้ในสถานการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ	4.07	1.200	มาก
รวม	4.05	1.154	มาก

จากตารางที่ 5 พบว่า การปรับตัวในภาวะวิกฤติผ่านการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 1.154) โดยหากพิจารณาเป็นรายข้อ จะพบว่า ผู้ตอบแบบส่วนใหญ่ มีระดับการปรับตัวต่อท่านมีการเตรียมความพร้อมในด้านอุปกรณ์ที่ช่วยสนับสนุนการศึกษาผ่านระบบเทคโนโลยีต่างๆ โดยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.13$, S.D. = 1.120) รองลงมา ท่านสามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับระบบการเรียนรู้ในสถานการณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.07$, S.D. = 1.200) และที่น้อยที่สุด ท่านแสวงหาข้อมูล วิธีการ หรือแนวทางที่ช่วยสนับสนุนส่งเสริมให้ท่านเรียนผ่านระบบออนไลน์ได้อย่างต่อเนื่อง โดยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.00$, S.D. = 1.132)

4. การเปรียบเทียบการปรับตัวในภาวะวิกฤติของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต กรณีสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 จำแนกตามปัจจัยประชากรศาสตร์

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบการปรับตัวในภาวะวิกฤติของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต กรณีสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 จำแนกตามปัจจัยประชากรศาสตร์

ปัจจัยประชากรศาสตร์	t/F	Sig.
เพศ	3.438	0.034*
อายุ	2.092	0.084
สถานภาพ	0.932	0.396
อาชีพ	0.807	0.523
หลักสูตรสาขา	2.524	0.005*
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	1.779	.120

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 6 พบว่า ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์มีเพียงด้านเพศและด้านหลักสูตรสาขาที่แตกต่างกันต่อการปรับตัวในภาวะวิกฤติของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต กรณีสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับตัวในภาวะวิกฤติของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต กรณี สถานการณ์โรคระบาดโควิด-19

ตารางที่ 7 ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับตัวในภาวะวิกฤติของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต กรณี สถานการณ์โรคระบาดโควิด-19

ตัวแปร	r	Sig.
ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับตัวในภาวะวิกฤติ	0.320	0.007*

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 7 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับตัวในภาวะวิกฤติของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต กรณี สถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวในภาวะวิกฤติของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต กรณี สถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

6.การรับรู้เกี่ยวกับสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ในของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต กรณี สถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 (Covid-19)

ตารางที่ 8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นและการปรับตัวในภาวะวิกฤติของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต กรณี สถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 (Covid-19)

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับตัว	b	Beta	t	Sig.
(ค่าคงที่)	3.099	-	7.177	0.000*
1.ท่านให้ความร่วมมือในการสวมหน้ากากตลอดเวลาที่ออกนอกบ้าน	0.017	0.017	0.204	0.839
2.ท่านตรวจวัดอุณหภูมิร่างกายทุกครั้งที่จะเข้าสู่สถานที่ต่างๆ	-0.013	-0.016	-0.173	0.863
3.ท่านมั่นใจในมาตรการป้องกันสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ในพื้นที่ของสถานที่ต่างๆได้อย่างเต็มที่	0.013	0.020	0.222	0.824
4.ท่านเว้นระยะห่างระหว่างบุคคลที่ท่านติดต่อด้วยเสมอ	0.213	0.299	3.585	0.000*
5. ท่านแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ในพื้นที่อยู่เสมอเพื่อเตรียมรับมือได้อย่างถูกต้อง	0.018	0.027	0.308	0.758
6.ท่านมั่นใจต่อการจัดการความปลอดภัยจากจากสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ในพื้นที่ ของมหาวิทยาลัย	0.008	0.009	0.114	0.909

R= 0.320 , R Square= 0.102 , SEE.= 0.631 , F= 3.060 , Sig.= 0.007

จากตารางที่ 8 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างความคิดเห็นและการปรับตัวในภาวะวิกฤติของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต กรณี สถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 (Covid-19) ในภาพรวมพบว่า มีระดับความสัมพันธ์น้อยแคว่ร้อยละ 32 มีค่าความเชื่อมั่นในการพยากรณ์ร้อยละ 10 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มีเพียงด้านการเว้นระยะห่างระหว่างบุคคลที่ท่านติดต่อด้วยเสมอที่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวในภาวะวิกฤติของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต กรณี สถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 (Covid-19) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

ตารางที่ 9 ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เกี่ยวกับสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ในพื้นที่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต กรณี สถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 (Covid-19) กับการปรับตัวในภาวะวิกฤติของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต กรณี สถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 (Covid-19)

ตัวแปร	r	Sig.
การรับรู้เกี่ยวกับสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ในพื้นที่	0.855	0.000*

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 9 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เกี่ยวกับสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ในพื้นที่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต กรณี สถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 (Covid-19) มีความสัมพันธ์ทางบวก กับการปรับตัวในภาวะวิกฤติของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต กรณี สถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 (Covid-19) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เกี่ยวกับสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ในพื้นที่ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต กรณี สถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 (Covid-19) กับการปรับตัวในภาวะวิกฤติของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต กรณีสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 (Covid-19)

การรับรู้เกี่ยวกับสถานการณ์	b	Beta	t	Sig.
(ค่าคงที่)	1.387	-	7.123	0.000*
1.มีความร้ายแรงถึงชีวิตหากติดเชื้อ และสามารถแพร่เชื้อไปยังบุคคลอื่นที่ใกล้ชิดได้	0.016	0.020	0.396	0.693
2.หากอยู่ใกล้กันเกินควรจะทำให้ติดโรคได้ง่าย	0.060	0.075	1.424	0.156
3.หากไม่ล้างมือด้วยสบู่หรือเจลแอลกอฮอล์บ่อยๆหากไปสัมผัสพื้นผิวต่างๆก็จะทำให้ติดเชื้อง่าย	0.070	0.086	1.708	0.090
4.หากใช้สิ่งของร่วมกับผู้อื่นจะมีโอกาสในการติดเชื้อโรคได้ง่ายมากขึ้น	-0.028	-0.038	-0.785	0.434
5.หากอยู่ใกล้ชิดกับบุคคลที่มีอาการไอหรือจามควรหลีกเลี่ยงและออกห่างเตรียมรับมือได้อย่างถูกต้อง	0.029	0.039	0.724	0.470

ตารางที่ 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้เกี่ยวกับสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 ของนักศึกษามหาวิทยาลัยรังสิต กรณี สถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 (Covid-19) กับการปรับตัวในภาวะวิกฤติของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต กรณีสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 (Covid-19)(ต่อ)

การรับรู้เกี่ยวกับสถานการณ์ (ค่าคงที่)	b	Beta	t	Sig.
6.สถาบันมีระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพกับการเรียนแบบออนไลน์	0.133	0.213	2.799	0.006*
7.หลักสูตรมีการเตรียมความพร้อมให้กับอาจารย์และนักศึกษาในการเรียนการสอนแบบออนไลน์	0.110	0.180	2.726	0.007*
8.อาจารย์ผู้สอนมีความสามารถในการใช้ระบบออนไลน์เพื่อจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ	0.107	0.177	2.385	0.018*
9.นักศึกษามีความพร้อมในการเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์	0.121	0.208	3.379	0.001*
10.การเรียนและประเมินผลผ่านระบบออนไลน์ทำได้ไม่แพ้การเรียนในห้องเรียน	0.057	0.104	1.566	0.119

R= 0.855 , R Square= 0.731 , SEE.=0.350 , F= 42.654 , Sig.= 0.000

จากตารางที่ 10 พบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการรับรู้และการปรับตัวในภาวะวิกฤติของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต กรณี สถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 (Covid-19) ในภาพรวมพบว่า มีระดับความสัมพันธ์มาก ร้อยละ 85 มีค่าความเชื่อมั่นในการพยากรณ์ร้อยละ 73 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05 และเมื่อพิจารณาทางด้านพบว่า มีด้านสถาบันมีระบบออนไลน์ที่มีประสิทธิภาพกับการเรียนแบบออนไลน์ หลักสูตรมีการเตรียมความพร้อมให้กับอาจารย์และนักศึกษาในการเรียนการสอนแบบออนไลน์ อาจารย์ผู้สอนมีความสามารถในการใช้ระบบออนไลน์เพื่อจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และนักศึกษามีความพร้อมในการเรียนรู้ผ่านระบบออนไลน์ ที่มีความสัมพันธ์กับการปรับตัวในภาวะวิกฤติของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต กรณี สถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 (Covid-19) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยทางด้านประชากรศาสตร์มีเพียงด้านเพศและด้านหลักสูตรสาขาที่แตกต่างกันมีผลต่อการปรับตัวของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งจะสอดคล้องกับการศึกษาของนนทิชา บุญละเอียด (2554) ที่ได้ทำการศึกษารองการปรับตัวของนิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จากการศึกษาเมื่อพิจารณาในแต่ละด้านการปรับตัวพบว่า นิสิตเพศชายและเพศหญิงมีระดับการปรับตัวในแต่ละด้านทั้งหมดแตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับการศึกษาของสุพิดา เย็นโพคา (2553) ที่ได้ศึกษาเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 2009 ของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 สังกัดกรุงเทพมหานคร กลุ่มเขตกรุงเทพตะวันออก ซึ่งจากการศึกษาพบว่านักเรียนช่วงชั้นที่ 3 ทั้งเพศชายและเพศหญิงนั้นมีตัวแปรปัจจัยในการป้องกันโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ 2009 ที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ปัจจัยทางด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 (Covid-19) มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากความคิดเห็นหรือทัศนคติ เป็นคำสมาสระหว่างคำว่า ทัศนะ ซึ่งแปลว่า ความเห็นกับคำว่า คติ ซึ่งแปลว่า แบบอย่างหรือลักษณะ เมื่อรวมกันจึงแปลได้ว่า ลักษณะของความเห็น ซึ่งหมายถึง ความรู้สึกส่วนตัวที่เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ซึ่งจะสอดคล้องกับแนวคิดของเจเลีย บุริภักดี (2540 , : 28 อ้างถึงใน รุจิรา คำรอด, 2560 : 7) ได้ให้ความหมายว่า ความคิดเห็น เป็นความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบที่มีต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใด ความคิดเห็นที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ นั้นเกิดจากประสบการณ์หรือการเรียนรู้ทั้งสิ้น ดังนั้น จึงอาจเกิดการเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลาตามประสบการณ์และการเรียนรู้ที่ได้รับเพิ่มเติม แต่กระบวนการเปลี่ยนแปลงอาจเร็วหรือช้าแล้วแต่ชนิดของความคิดเห็นและประสบการณ์ใหม่ที่จะได้รับ และสอดคล้องกับผลการศึกษาของอรสา หนูกระแสร (2557) ได้ทำการศึกษารองการความคิดเห็นของประชาชนต่อคุณภาพการบริการของธนาคารออมสินสาขาจันทบุรี ผลการศึกษาพบว่าความคิดเห็นของประชาชนต่อคุณภาพการบริการของธนาคารออมสินสาขาจันทบุรีในภาพรวม อยู่ในระดับมากที่สุดในส่วนของการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อคุณภาพการบริการ

จำแนกตามลักษณะทั่วไปของประชากร พบว่า ประชาชนที่มาใช้บริการในธนาคารออมสินสาขาจันทบุรี ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการของธนาคารออมสินสาขาจันทบุรีไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีอายุ อาชีพ รายได้ และการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นต่อคุณภาพการบริการของธนาคารออมสินสาขาจันทบุรี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ปัจจัยทางด้านการรับรู้เกี่ยวกับสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 มีความสัมพันธ์ทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากการรับรู้เป็นกระบวนการที่มนุษย์จะแปลความหรือตีความหมายจากสิ่งเร้าที่เข้ามาผ่านระบบประสาทสัมผัสทั้ง 5 ส่วน และตีความให้เป็นความหมายเพื่อเป็นสิ่งที่กำหนดความต้องการ แรงจูงใจ และทัศนคติของผู้รับสารนั้นๆ ซึ่งจะสอดคล้องกับแนวคิดของชนัญชิดา คำมื่นเศก (2552 อ้างถึงใน ปิยะนันท์ บุญธะโยไทย, 2556) การรับรู้ เป็นกระบวนการที่คนเราจะเข้าใจสิ่งเร้าหนึ่งที่ปรากฏกับประสาทสัมผัสส่วนใดส่วนหนึ่งของเรา การรับสัมผัสเป็นเพียงข้อมูลดิบแต่ข้อสรุปที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลทั้งหมดจากอวัยวะรับสัมผัสเข้าด้วยกันนั้นเป็นการรับรู้ นอกจากนี้การรับรู้ยังเป็นสิ่งที่กำหนดความต้องการ แรงจูงใจ และทัศนคติของผู้รับสารอีกด้วย ซึ่งจะสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุชาติ พงศ์กิตติวิบูลย์ (2563) ได้ทำการศึกษาเรื่องการรับรู้โอกาสเกิดภาวะวิกฤติ ระดับการทำลายและกลยุทธ์การสื่อสาร ในภาวะวิกฤติของบริษัทไทย ผลการศึกษาพบว่า การรับรู้โอกาสเกิดภาวะวิกฤติมีความแตกต่างจากการรับรู้ระดับการทำลาย องค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาปริญญาโทของมหาวิทยาลัยรังสิตมีความคิดเห็นเกี่ยวกับสถานการณ์โรคระบาด

โควิด-19 อยู่ในระดับมากและมีความสัมพันธ์กับการปรับตัว ดังนั้นทางมหาวิทยาลัยรังสิตจึงควรที่จะเพิ่มมาตรการให้ดีขึ้นยิ่งกว่าเดิมเพื่อสร้างความปลอดภัยให้กับนักศึกษารวมทั้งคณะครูอาจารย์ทุกท่าน

2. จากผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาปริญญาโทของมหาวิทยาลัยรังสิตมีการรับรู้เกี่ยวกับสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 อยู่ในระดับมากและมีความสัมพันธ์กับการปรับตัว ดังนั้นมหาวิทยาลัยรังสิตจึงควรจะมีการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารให้กับนักศึกษาระดับมหาบัณฑิตอย่างต่อเนื่องโดยมีการฝึกอบรมการสอนการใช้งานระบบออนไลน์ให้นักศึกษา เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. จากผลการศึกษาพบว่า ทางมหาวิทยาลัยควรมีการพัฒนาบริหารจัดการเรียนการสอนผ่านทางระบบออนไลน์ของนักศึกษาปริญญาโทมหาวิทยาลัยรังสิต เนื่องจากสถานการณ์โรคระบาดโควิด-19 เป็นเหตุการณ์ที่ทำให้ไม่สามารถให้นักศึกษารวมทั้งคณะครูอาจารย์มารวมกลุ่มกันเพื่อทำการเรียนการสอนในชั้นเรียนได้ การพัฒนาระบบการเรียนการสอนให้ใช้งานได้ง่ายจึงเป็นสิ่งที่ควรพัฒนาอย่างที่สุดในตอนนี้ เพื่อความปลอดภัยจากสถานการณ์ดังกล่าว

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาครั้งต่อไปควรทำการศึกษากับทุกกลุ่มสาขาและคณะทั้งหมด หรือศึกษาจากสถาบันการศึกษาอื่นๆในเขตภูมิภาคต่างๆต่อไป รวมถึงกับการทำการศึกษากลุ่มนักศึกษาในระดับปริญญาตรีด้วย เพื่อให้ได้ผลการในศึกษาวิจัยที่มีความครอบคลุมมากยิ่งขึ้น

2. ควรศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นพนักงานในองค์การทั้งภาครัฐและเอกชนเพิ่มเติม เพื่อให้เข้าใจถึงรูปแบบการปรับตัวของกลุ่มประชากรวัยทำงานเพิ่มขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- [1] กรมควบคุมโรคติดต่อ. (2563). โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19). สืบค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2564 จาก <https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/index.php>

- [2] คณะกรรมาธิการการศึกษา วุฒิสภา. (2563). รายงานการวิจัย เรื่อง ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายเร่งด่วน ว่าด้วยการบริหารจัดการ การศึกษาในช่วงสถานการณ์การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID 19) ที่เหมาะสมกับสังคมไทย. สืบค้นจาก [https://www.senate.go.th/assets/portals/132/fileups/241/files/รายงาน%20 COVID%2019\(2\).pdf](https://www.senate.go.th/assets/portals/132/fileups/241/files/รายงาน%20COVID%2019(2).pdf)
- [3] ฉัฐวัฒน์ ชัชฌาภิษฐ์. (2563). การจัดการองค์การในภาวะวิกฤต กรณีโรคติดเชื้อไวรัส Covid-19. วารสารวิชาการธรรมศาสตร์, 20(4) ; 199. วิทยาลัยนอร์ทเทิร์น
- [4] ชนันรัตน์ ชัดไธสง. (2560). การปรับตัวของประชาชนในเหตุการณ์ความไม่สงบเขตพื้นที่เซฟตี้โซน. วิทยานิพนธ์ปริญญา ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนามนุษย์และสังคม. มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- [5] ชัยสิทธิ์ ทองบริสุทธิ์ และ ประยูร สุยะใจ. (2558). การปรับตัวในสถานการณ์วิกฤตของชีวิต. สถาบันพระจอมเกล้าเจ้าคุณ ทหารลาดกระบัง และ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- [6] ธิษณา ทาวารีและบุษรา โพพาทอง. (2565). การปรับตัวเพื่อความอยู่รอดในภาวะวิกฤตโควิด-19 ระหว่าง พ.ศ. 2563-2564 ของโรงแรมในเขตพญาเหนือกรณีศึกษาโรงแรมที่มีการบริหารแบบอิสระขนาดเล็กและขนาดกลาง. ภาควิชาเคหการ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- [7] มนัสนันท์ ลิ้มปวิทยากุลและคณะ. (2558). การรับรู้ การเรียนรู้ และปัจจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องโรคติดเชื้อไวรัสอีโบล่าของ ประชาชนไทย พ.ศ. 2558. วารสารควบคุมโรค, 41(4), 256. สำนักสื่อสารความเสี่ยงและพัฒนาพฤติกรรมสุขภาพกรมควบคุม โรค
- [8] สุชาติ พงศ์กิตติวิบูลย์. (2563). การรับรู้โอกาสเกิดภาวะวิกฤติ ระดับการทำลายและกลยุทธ์การสื่อสาร ในภาวะวิกฤติของ บริษัทไทย. วารสารวิจัยร่วมไพพรรณี, 14(2), 149. สาขาวิชานิติศาสตร์คณะมนุษยศาสตร์. มหาวิทยาลัยบูรพา
- [9] องค์การอนามัยโลกประเทศไทย. (2563). โรคโควิด19คืออะไร. สืบค้นเมื่อ 15 มิถุนายน 2564
- [10] อรรถพล ศิริเวชพันธุ์. (2565). ศักยภาพในการปรับตัวเพื่อพัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนสู่มาตรฐานความปกติใหม่ภายใต้ สถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 : กรณีศึกษาบ้านเมืองจันทร์ อำเภอมืองจันทร์ จังหวัดศรีสะเกษ. วารสารวิชาการ วิทยาลัยสันตพล, 8(1).
- [11] Alma Harris. (2020). COVID-19-school leadership in crisis?. *Journal of Professional Capital and Community*
- [12] Rogers, C. (1967). *Client Centered Therapy*. Boston: Houghton Mifflin.
- [13] Casey A Pollard, Michael P Morran, Andrea L Nestor-Kalinowski. (2020). *The COVID-19 pandemic: a global health crisis*. Physiological genomics
- [14] Slaikeu, K. A. (1990). (2nd ed.). Allyn & Bacon. *Crisis intervention: A handbook for practice and research, 2nd ed.*